

frie Lørdageftermiddag er Betingelsen for, at de kvindelige Arbejdere kan holde Søndagen fri og derigennem forskaffe Arbejderne en Hviledag i Familiens Skød.

Det forekommer mig, at en saadan Bestemmelse er for vidtgaaende. Det er fortræffeligt, hvis Arbejdsgiverne af egen fri Vilje giver deres Arbejdere tidlig fri om Lørdagen, men at gøre det til Genstand for Lovbestemmelser af Hensyn til Arbejdernes eventuelle »Familieliv«, ligger efter min Mening udenfor Arbejderbeskyttelseslovgivningens Formaal.

Børnearbejde.

Kommission 6 beskæftigede sig med det industrielle Børnearbejde, som jo for Tiden er aktuelt her hjemme (nye Fabriklov); det vedtoges at nedsætte specielle »Børnekommissioner« med den Opgave at fremskaffe Materiale til Bedømmelse af, hvilke Veje man bør gaa for at gennemføre og udvide Børnebeskyttelsen. Fra flere Sider udtaltes Ønsket om at faa denne udvidet til ogsaa at gælde Børn beskæftiget ved Landbrugsarbejde.

Kvindelige Fabrikinspektører.

Samme Kommission forelagde til Vedtagelse følgende Resolution:

»Delegeretforsamlingen opfordrer Landssektionerne til at formaa deres respektive Regeringer til at ansætte et større Antal Kvinder som Fabrikinspektører og at indrette det saaledes, at i det mindste én Kvinde ansættes i hvert Industri-centrum, hvor Kvinder og Børn arbejder.«

Resolutionen vedtoges.

Der var mange andre Ting af Interesse at meddele fra Kongressen; jeg tør imidlertid ikke lægge Beslag paa flere Spalter i Bladet, og har derfor af Forhandlingerne pillet ud, hvad jeg mente maatte have særlig Interesse for »Kvinden og Samfundet«.

Julie Arenholt,
Fabrikinspektør.

vig Reinhard forsvarede sin Afhandling om Muskeltransplantation ved Lammelser.

Det store Antal Kvinder, der fandtes blandt de talrige Tilhørere, som fyldte den store Universitetssal til sidste Plads, har sikkert paa deres Køns Vegne følt en berettiget Stolthed over Handlingens overordentlig smukke og harmoniske Forløb. At kunne følge Disputatsen i dens Enkelt-heder var naturligvis ikke givet alle i den store Forsamling, men ingen, der var til Stede, kunde undgaa at faa et stærkt Indtryk af, at det Arbejde, som Doktoranten havde udført i sin Afhandling var af stor baade praktisk og videnskabelig Værdi. De tre Opponentter, Professorerne Pontoppidan og Røvsing, ex officio og Prof. Slo-mann, ex auditorio udtalte sig nemlig med uforbeholden Anerkendelse ikke alene om Valget af Emnet, der jo er sørgelig aktuelt, men ogsaa om dets grundige og dygtige Be-handling, som efter Prof. Slo-manns Ud-talelse vilde give Arbejdet blivende Værd. Det fremhævedes af Prof. Røvsing, at Bo-gen var skrevet af et meget tænksomt og intelligent Menneske, der med stor Iver havde søgt at trænge til Bunds i Sagen, en dygtig Teoretiker med udpræget Logik.

Prof. Pontoppidan sluttede sin Tale med det Ønske, at der her i Landet ligesom i Sverige maatte blive skænket Universitetet et Professorat i Børnelammelse og udtalte, at Dr. Reinhard vilde egne sig for et saadant Professorat. En Henstilling til Doktoranten fra en af Opponentterne om, paa Grundlag af sin Afhandling at udarbejde en Vejledning for de praktiserende Læger til den sørgelige Sygdoms Behandling, kunde pege i samme Retning. »Kvinden og Samfundet« kan kun give Ønsket om at se Dr. Reinhard som Professor ved Universitetet sin varmeste Tilslutning. Den Dygtighed og Intelligens, som den nye Dr. med. har lagt for Dagen saavel ved denne Lejlighed som under hele sin Virksomhed som Læge, og som vi har haft Lejlighed til at omtale i Anledning af hendes Udnævnelse til Skole-læge (Nr. 12 d. A.) vilde saaledes kunne faa de gunstigst mulige Forhold at virke under.

Atter en Kvinde som Dr. med.

Torsdag den 3die Oktober erhvervedes den medicinske Doktorgrad for 3die Gang her i Landet af en Kvinde, idet Læge Hed-